

מ"ת 58896/03/14 - מדינת ישראל ואח'... נגד יעקב ישייב,ראובן מטטוב (עציר)- בעצמו,בנימין רבינוביץ'- משוחרר,דוד ממן- משוחרר,א ואח'...

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

01 יולי 2014

מ"ת 58896-03-14 מדינת ישראל נ' ישייב(עציר) ואח'
מ"ת 15169-05-14 מדינת ישראל נ' בלקוול(עציר)

בפני כב' השופט נסר אבו טהה

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד צחי יונגר

נגד

המשיבים

1. יעקב ישייב (עצור עד תום ההליכים)
2. ראובן מטטוב (עציר)- בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אורי בן נתן
3. בנימין רבינוביץ'- משוחרר
4. דוד ממן- משוחרר
5. אברהם יוספוב (עציר)(קבוע לתסקיר ליום 10/7/14)
6. אמנון אלייב (עצור עד תום ההליכים)
7. ארי עוז בלקוול (עציר)- בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה- ס.צ.

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם, על רקע כתב אישום הכולל שישה עשר אישומים המייחס להם, יחד עם אחרים, ביצוע עבירות כדלקמן:

המשיב 2 (מיוחסים האישומים 1-5,7,9-16): סחיטה באיומים- מספר עבירות; ניסיון לקבלת נכסים שהושגו בפשע; קבלת נכסים שהושגו בפשע- מספר עבירות; קשירת קשר לפשע- מספר עבירות; קשר להשגת מטרה אסורה; גניבת רכב; יצוא, יבוא, מסחר והספקה- עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים; מרמה, עורמה ותחבולה- עבירות לפי פקודת מס הכנסה; הלבנת הון- עבירות רבות לפי חוק איסור הלבנת הון.

המשיב 7 (מיוחסים האישומים 2-4,8,15-16): סחיטה באיומים- מספר עבירות; סחיטה בכוח; מרמה, עורמה ותחבולה- עבירות לפי פקודת מס הכנסה; הלבנת הון- עבירות רבות לפי חוק איסור הלבנת הון.

חלק כללי בתמצית:

2. נטען, כי במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, משנת 2012 ועד ליום מעצרו של המשיבים בתאריך 10/3/14, ניהלו המשיבים 1-7 עסק למתן הלוואות בריבית קצוצה במסגרת "השוק האפור"

עמוד 1

(להלן: "העסק"). המשיב 1 עמד בראש העסק תוך שחילק הוראות והנחיות למשיבים האחרים לצורך הפעלת העסק וגביית הכספים מהלווים. במהלך שנת 2012 ועד חודש יוני 2013, היה המשיב 1 אסיר, ובמהלך תקופה זו, המשיבים 2 ו-4 הפעילו את העסק ועסקו במתן ההלוואות ללקוחות ובגביית הכספים מהם. בתקופה זו, המשיבים 5, 6 ו-7 שימשו כגובי חובות של העסק.

3. כתב האישום המתוקן בתמצית

א. האישומים בעבירות סחיטה באיומים (אישום ראשון- המיוחס למשיב 2; אישום שני- המיוחס לשני המשיבים; אישום רביעי- מיוחס לשני המשיבים; אישום חמישי- מיוחס למשיב 2; אישום שמיני- מיוחס למשיב 7; אישום עשירי- מיוחס למשיב 2; אישום אחד עשר- מיוחס למשיב 2)

עניינם של האישומים בפרשיות סחיטה באיומים של לוויים שונים במהלך השנים 2012-2014. נטען, כי לוויים שונים (עומר מרסיאנו, דולי בצלאל, איליה ברנובסקי, מ.א., דימטרי עזרי, דימטרי אבדוב) לוו סכומי כסף שונים מהמשיבים, תוך שהם מתחייבים להחזיר את ההלוואה בתוספת ריבית בפרקי זמן שונים. נטען, כי משלא עמדו הלוויים בתשלומי ההחזר, התקשרו המשיבים 1 ו-2 ללוויים ולעיתים אף לבני משפחותיהם והפעילו עליהם לחץ על מנת להניעם לשלם את החוב, תוך שהם מאיימים עליהם כי אם לא ישלמו את החוב יפגעו בהם ובבני משפחתם. עוד נטען, כי לעיתים, בהוראתו של המשיב 1, היו המשיבים מגיעים ללוויים אם לביתם ואם לבית העסק בו עבדו, איימו על הלוויים הכל כדי להניעם לשלם להם את תשלום החוב.

עוד נטען, באישום השלישי (המייחס למשיב 2 עבירה של ניסיון לקבלת נכסים שהושגו בפשע, ולמשיב 7 עבירה של סחיטה בכוח), כי ביום 6/11/13 הגיע המשיב 1 יחד עם המשיבים 6 ו-7 ועם אחרים לשדרות, תקפו את לב נפתלייב והכו אותו במטרה להניעו לשלם את כספי ההלוואה. כתוצאה מהמכות, הובא לב לחדר המיון בבית החולים "ברזילי" באשקלון, כשהוא סובל מכאבים באזור המפשעה ומחתך בראשו.

ב. האישומים בעבירות של ניסיון קבלת נכסים שהושגו בפשע/קבלת נכסים שהושגו בפשע המיוחסים למשיב 2 בלבד

(אישום שלישי; אישום שביעי; אישום תשיעי)

באישומים אלו נטען, כי המשיב היה מודע ללחץ ולאיומים של המשיב 1 כלפי המתלוננים, בהיותם חלק מדפוס הפעולה הקבוע של המשיבים, לצורך גביית חובות, וקיבל כספים מהמתלוננים בידעו כי הושגו במעשי סחיטה.

ג. אישום שניים עשר (מיוחס למשיבים 1, 2 ו-6)

נטען, כי המשיב 1 קשר קשר עם יונית ארזי (להלן: "יונית"), לעשות פשע, במסגרתו יונית תיזום יצירת קשר אינטימי עם דוד כהן- אזרח צרפתי אמיד המתגורר לפרקים באילת (להלן: "כהן"), ועל בסיס זה המשיבים 1, 2,

ו-6, יסחטו מכהן כספים רבים. בהמשך צירף המשיב 1 לקשר את אופיר לביא (להלן: "אופיר"). בסופו של דבר, לא הצליחו המשיבים להוציא את תוכניתם אל הפועל ויונית לא יצרה קשר עם כהן.

ד. אישום שלושה עשר (מיוחס למשיבים 1, 2, 3, ו-6)

נטען, כי המשיבים 1, 2, 3, 6 קשרו קשר עם אופיר, במסגרתו יספקו המשיבים 1, 2, 3 ו-6 קטנועים גנובים לידי אופיר. אנשיו של אופיר פנו למשיבים 1 ו-6 אודות אספקת קטנועים גנובים, כאשר בהמשך אופיר ואנשיו שוחחו עם המשיבים 1 ו-3 בקשר לקטנועים הגנובים, ואף המשיבים 3 ו-6 נפגשו עם אופיר ואנשיו. המשיב 6 עדכן את המשיב 2 בדבר הקטנוע הגנוב, ואף תוודרך על ידי המשיב 6 כיצד להגיע למקום בו מצוי הקטנוע הגנוב השני (שני קטנועים שנגנבו בחודש נובמבר 2013 והוסלקו במקומות שונים. אחד מבין הקטנועים נתפס על ידי המשטרה ביום 4/12/13 והושב לבעליו).

ה. אישום ארבעה עשר (מיוחס למשיבים 1, 2 ו-6)

נטען, כי ג'ורג' האוזי (להלן: "ג'ורג'"), פנה ל-ג.ל. קטינה כבת 16 חברתו של המשיב 6 (להלן: "הקטינה"), וביקש ממנה להשיג עבורו סם מסוכן מסוג קוקאין. הקטינה פנתה למשיב 1 על מנת שימכור לג'ורג' את הסם. בהמשך לכך, ביום 9/3/14, נקשר קשר פלילי בין המשיבים 1, 2 ו-6 לבין דימטרי איסקוב (להלן: "דימטרי"), ובבא אושבייב (להלן: "בבא"), לסחור בסם מסוכן מסוג קוקאין ולמכרו לג'ורג'. במסגרת הקשר נסעו המשיבים 1 ובבא אל בניין מגוריו של ג'ורג', כאשר בסמוך לכך הגיעה למקום מונית ממנה ירד דימה ומסר לג'ורג' את הסם המסוכן מסוג קוקאין במשקל 5.12 גרם. המשיב 1 יחד עם דימה ובבא עזבו את המקום, וג'ורג' החל לעשות את דרכו לעבר בניין מגוריו ונעצר על ידי משטרת ישראל כשעל גופו נתפס הסם כאמור. בסמוך לאחר ביצוע העסקה, ובטרם נודע למשיב 1 דימה ובבא על מעצרו של ג'ורג', שוחחו המשיבים 1, 2 ו-6 על כך שג'ורג' טרם שילם להם על הסם שסופק, תוך שהמשיב 2 דורש מהמשיב 6 ליצור קשר עם ג'ורג'.

ו. אישום חמישה עשר והאישום השישה עשר (מיוחס לכלל המשיבים)

עניינם אישומים כלכליים ואישומי מס לפי פקודת מס הכנסה, חוק מס ערך מוסף, חוק איסור הלבנת הון.

4. **ב"כ המבקשת** עתר להורות על מעצרים של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם. לגישת המבקשת, המשיבים הינם חלק ממנגנון של "שוק אפור" אלים, אשר סחט באיומים לווים שונים ברחבי הארץ. נטען, כי המשיב 2 הפעיל את מנגנון ההלוואות ללקוחות וגביית הכספים מהם. בעוד המשיב 7 שימש כגובה החובות של העסק. נטען, כי התשתית הראייתית העומדת לחובת המשיבים נשענת בעיקרה על האזנות סתר המוכיחות את הקשרים הנטענים בעובדות כתב האישום, המלמדות על התנהלותו של עסק ההלוואות, אופן גביית החובות, דפוסי הפעולה של הפעלת לחץ ואיומים על הלווים וכו'. **הודעות הלווים** בדבר מנגנון הסחיטה, **מסמכים** שנתפסו בידי חלק מהמשיבים, ביניהם תיעוד העברות כספיות, שיקים שנתפסו בצ'ינג' וכו'. **תרגיל חקירה** במסגרתו המשיב 7 קושר עצמו לעשייה הפלילית בכלל ולאירועים המתוארים באישומים 1 ו-3 בפרט. אשר לעילת המעצר נטען, כי בשים לב לאופי העבירות

ונסיבות ביצוען לכאורה, קמה כנגד המשיבים עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחסד"פ. עוד נטען, כי לצד המסוכנות בעבירות כגון דא, הרי שקיים חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט, חשש כאמור נלמד ממעורבותו העמוקה של **המשיב 2** בניהול עסק ההלוואות ובקשר עם המשיב 1 ומעשי הסחיטה. עוד נטען, כי **המשיב 7** מסר בתשאל כי שימש "כשומר ראש" של המשיב 1 ואישר כי הנוכחות שלו במקרים בהם הלך עם אחרים לגבות את התשלומים, נועדו על מנת להרתיע את הלויים. עוד נטען, כי המשיב 7 לא שיתף פעולה עם חוקריו בחקירה ושמר על זכות השתיקה, ובכך יש כדי להעצים את רמת המסוכנות הנשקפת ממנו. עוד קמה לחובת המשיב 7 עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א), שכן בעת הגשת כתב האישום כנגד כלל המעורבים בפרשיה דנן (30/3/14), היה מצוי המשיב 7 בבריחה וזאת על אף שידע כי הוא דרוש חקירה. הוא אותר ונעצר ביום 4/5/14.

עוד הפנה ב"כ המבקשת לעברם הפלילי של המשיבים, שיש בו לגישתו כדי להעצים את המסוכנות הנשקפת מהם: המשיב 2 - לחובתו הרשעות קודמות בעבירות סמים לצריכה עצמית, שיבוש מהלכי משפט, גניבה והפרעה לשוטר. בנוסף, ביום 8/4/14 הורשע יחד עם המשיב 5 במסגרת ת"פ 59994-07-13 (מחוזי תל אביב), בפרשה דומה של סחיטה באיומים, והושת עליו 16 חודשי מאסר, מתוכם 4 חודשים לנשיאה בפועל והיתרה על תנאי. עוד לחובת המשיב תלוי ועומד כתב אישום בגין עבירות אלימות (ת"פ 28731-12-13 שלום ת"א). המשיב 7 - נעדר עבר פלילי. עם זאת, במסגרת חקירה זו נחקר המשיב בגין אירוע אלמ"ב כנגד בת זוגו, והתיק הועבר ליחידת התביעות הרלוונטית לצורך הגשת כתב אישום. ב"כ המבקשת הפנה לאסופת פסיקה לתמיכה בטיעונו (בש"פ 8373/13, בש"פ 6239/05/11, בש"פ 5572/11, בש"פ 7683/99, בש"פ 2927/12).

טיעוני באי כוח המשיבים

5. **ב"כ המשיב 2** טען כי לא קיימות ראיות לכאורה, למעט באישומים 15 ו-16. אשר לחלקו של המשיב 2 נטען, כי המשיב 2 הינו למעשה "השליח" של המשיב 1 - אחראי על גביית הכספים בלבד. ב"כ המשיב הפנה להודעותיהם של לוויים (אדוארד ניאזוב, ענת ויניגרונ, יוסף מאיר לוי, אנגליקה אברמוביץ, סיון בוסקילה), במסגרתם מסרו שהמשיב 2 הוא גובה הכספים, כאשר המשיב 1 הוא "הבוס". עוד לדבריהם, המשיב 2 בשיחות הטלפוניות עמם היה מעלה את המשיב 1 לשיחה אשר היה מדבר על החובות. עוד נטען, כי ההלוואות שניתנו מומנו על ידי המשיב 1 ולא המשיב 2. אשר ל"דברי האיום" שאמר לכאורה המשיב 2, נטען, כי אלו נועדו אך ורק על מנת "להרשים" את המשיב 1 שנמצא על קו הטלפון בשיחת ועידה. כך הם פני הדברים גם ביחס לשיחות עם המשיבים האחרים (למשל באישום הרביעי). עוד נטען, ביחס לכלל האישומים של הסחיטה באיומים, כי מאחר ולמשיב 2 אין שליטה על מוצא פיו של המשיב 1 במהלך שיחות הוועידה, לא ניתן לייחס למשיב 2 שותפות לסחיטה באיומים מכוח ביצוע בצוותא. אשר לאישום השלישי נטען, כי על פי כתב האישום, המשיב 1 עדכן לכאורה את המשיב 2 אודות הפגישה עם הלווה לב נפתליב תוך שביקש ממנו "לארגן כמה ילדים בשביל התמונה". לגישת הסנגור, המשיב לא נענה לדרישה ולא ביצע כל מעשה. יתרה מכך, אין בעובדות אלו כדי לגבש עבירה של ניסיון לקבלת נכסים שהושגו בפשע. עוד נטען, ביחס לאישום החמישי, כי לא קיימת בתיק החקירה שיחה בין המשיב 2 ללווה יהודה ביטון, בה נשמע לכאורה המשיב 2, מאיים על יהודה שהוא ידקור אותו. אלא, המאשימה מנסה ללמוד על כך משיחה שהתקיימה בין המשיב 1 לבין המשיב 2, במסגרתה "משוויץ" המשיב 2 בפני המשיב 1, שאיים על המתלונן כמתואר. אשר לאישומים של קבלת נכס שהושג

בפשע, נטען, כי המשיב 1 נהג לעשות שימוש בפרטיו של המשיב 2 לצורך העברות כספים מהלווים בדרך של "מזומן בזמן". אולם, אין ראייה כי המשיב 2 ידע שאותם כספים הושגו לכאורה בפשע. ביחס לאישום השניים עשר נטען, כי אין בעובדות המתוארות בכתב האישום כדי קשירת קשר. יתרה מכך, לא ברורה מעורבותו הפלילית של המשיב ביחס לאישום זה, שכן על פי כתב האישום, חלקו של המשיב 2 התמצה בכך שהמשיב 1 אמר לו בשיחת טלפון: "נפלה עלינו העסקה של החיים שלנו". אשר לאישום הארבעה עשר נטען, כי בתשאל שנערך לקטינה, מסרה שהמשיב 2 הביא את הסם מחולון, ואילו בהודעתה אמרה את ההפך הגמור, וכשנשאלה מה היה חלקו של המשיב 2 מסרה "אין שום חלק לא יודעת".

ב"כ המשיב עתר להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בדמות מעצר בית בפיקוחם של הוריו ובני משפחה נוספים.

ב"כ המשיב 7 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לגבי האישומים השני והרביעי, אולם רק ביחס לנוכחותו של המשיב במקום, כאשר נטען, כי לא קיימות ראיות שהמשיב ידע או יכל היה לדעת על מעשה הסחיטה לכאורה. כך למשל, ביחס לאישום השני, אין בחומר החקירה ראיות המלמדות, כי המשיב נכנס לקיוסק או שמע את שיחות הטלפון בין הלווים לבין המשיבים האחרים, או שמישהו פנה אליו ואמר לו "שב בקופה" כפי שנטען שנאמר בשיחת הטלפון בין המשיבים 1 ו-2. אשר לאישום השלישי והשמיני נטען, כי לא קיימות ראיות לכאורה- אין בחומר החקירה ראייה כי המשיב נכח במקום או באירוע בו נדרש התשלום מהלווים. ב"כ המשיב עתר להורות על שחרורו של המשיב בתנאים שיבטיחו התייבבותו למשפט ולחילופין, אם יקבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה, להפנות את המשיב לקבלת תסקיר שירות המבחן.

דין והכרעה

6. ההחלטה בדבר מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כאשר חומר הראיות טרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית, בשלב זה יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם (ראה: בש"פ 10234/08). ההלכה היא כי בשלב זה בוחן בית המשפט רק את **הפוטנציאל ה-הוכחתי** של חומר החקירה, ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים (ראה בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל). בשלב המעצר אין בית המשפט נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפריכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (ראה בש"פ 6982/10). בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד.

אשר לראיות נסיבתיות, כבר נקבע לא אחת: **"ניתן לעצור נאשם עד תום ההליכים גם כאשר כל הראיות נגדו הינן ראיות נסיבתיות, כל הראיות הללו הינן על פניהן בעלות עוצמה, משתלבות זו בזו ויוצרות על פני הדברים מסכת ראייתית רצופה של עובדות פליליות שיכולה לבסס הרשעה** (ראה: בש"פ 991/99 מדינת ישראל נ' קנילסקי; בש"פ 7163/07 מדינת ישראל נ' מסרי; בש"פ 6788/13 זנון נ' מדינת

ישראל; בש"פ 8048/13 ג'ודה נ' מדינת ישראל). עם זאת, נקבע לא אחת כי בשים לב לכך שמדובר בראיות נסיבתיות לכאורה, ובשים לב לכך שמדובר בשלב המעצר והראיות הנסיבתיות הללו טרם עברו ב"כור ההיתוך" של ההליך הפלילי, הרי שיש לבחון האם הראיות הנסיבתיות לכאורה הינן בעוצמה כזו המובילה למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה או שמא קיים הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי. לעיתים עשוי בית המשפט להגיע למסקנת ביניים, לפיה קיימות אמנם מספר ראיות נסיבתיות בעלות משקל ראייתי נגד הנאשם אשר קושרות את הנאשם לאירוע נשוא כתב האישום ומצטברות לכאורה לכדי תמונה מרשיעה, אולם קיים סימן שאלה בדבר עוצמתן המצטברת של הראיות הנסיבתיות או קיימים בהן חוסר או חולשה ראייתיים אשר ראויים לביורור בהליך העיקרי. במקרים כאלו, על בית המשפט לשקול היטב האם יש הצדקה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים או שמא להסתפק בשחרורו של הנאשם לחלופת מעצר.. (ראה: בש"פ 8311/13 ישראל אברמוב נ' מדינת ישראל).

אשר לעבירה של סחיטה באיומים, יפים דברי כבוד השופט הנדל בבש"פ 4329/11 מדינת ישראל נ' יגאל חגג': "אין לבדוק קיומה או אי קיומה של עבירת סחיטה באיומים על פי מבחנים טכניים, כאילו מדובר בדרישת הכתב על פי סעיף 8 לחוק המקרקעין. לא ניתן לצפות כי הסוחט באיומים יכריז בפני המאויים על כוונתו לעבור עבירה זו" (ראו: ע"פ 6368/09 זקנן נ' מדינת ישראל; בש"פ 8851/10 טריגר נ' מדינת ישראל). יש לבחון את אמירותיו של המאיים במבחן משולש- מי אמר? מה אמר? ומדוע אמר?... " וכן נסיבות אמירת האיום, אף אם לא התקיימה בביורור "המשוואה האיומית": "אם לא תעשה X יאונה לך Y, עדיין יש מקום ללמוד מהקשר הנסיבות על האיום שיצרו האמירות... ודוק, מצויים אנו בשלב בחינתן של ראיות לכאורה, ולא בשלב של הוכחת האשמה מעל לכל ספק סביר".

עוד נפסק בבש"פ 7683/99 רומן חנניב נ' מ"י: "האיום אינו חייב להיות גלוי ומפורש ואינו חייב להיות איום בפגיעה פיזית ישירה בגוף, או פגיעה ישירה אחרת במאויים, באותם ענינים המנויים בסעיף. יכול שהאיום יהיה בלשון רמזים, ישתמע בעקיפין מן הדברים או מן ההתנהגות, יהיה מוסווה בדברים תמימים, או בדברי חלקות ונועים - שאין להם, לכאורה, משמעות מאיימת - או יעלה מתוך ליטופים ומגעי חיבה גופניים אחרים. חשיפתו של האיום - כאשר אינו מפורש אלא מרומז, משתמע בעקיפין, או מוסווה - מצריכה בדיקה זהירה של הרקע הכללי של הפרשה, אישיותם של המאיים ושל המאויים, ההיכרות ביניהם לפני האיום, אם היתה כזאת, וגורמים נוספים. (עיינו, בין היתר, בש"פ 7283/98 סדייב גמלט ואח' נ' מדינת ישראל)".

ראיות לכאורה

7. התשתית הראייתית נסמכת בעיקרה על:

א. שיחות שנקלטו בהאזנות סתר בין המשיבים 1 ו- 2 לבין הלויים השונים ובני משפחותיהם. יצוין, כי

המשיב 2 עורך הן "שיחת ועידה" בינו לבין המשיב 1 והלווה, כך שהוא למעשה שותף לשיחה בין אם הוא נוטל חלק פעיל בשיחה ומדבר עם הלווים, ובין אם מאזין לשיחה בין המשיב 1 ללווה, והן קשר טלפונית בין המשיב 1 ללווים. ביחס לאישום הראשון ראה שיחה 152 (עמדה 105565 מיום 20/1/14, בה נשמע המשיב 2 אומר: "ותאמין לי תאמין בוא עכשיו אני יגיד לך, אני לא רוצה כסף עומר אבל ביום שאני אראה אותך אח שלי ואללה עזוב עזוב אתה חושב שאני כל אלה שלקחת מהם כסף פתוח בחוץ אה? אתה באמת חושב ככה?... עומר עומר אתה נכנס לבעיה אתה לא תדע איך לצאת ממנה...מתי זה יגמר עומר? מה זה אנשים יושבים מדברים למה אני מחוץ לתמונה שאנשים יושבים ומדברים אני רוצה לשבת ולדבר גם כן"). בהמשך השיחה, ובעוד המשיב 2 חלק מהשיחה, המשיב 1 מאיים על עומר כי הוא יפגע בו ובבני משפחתו והוא נותן לו זמן עד מחר בבוקר לשלם את הכסף אחרת "אני יתחיל לבוא לך על המשפחה, יתחיל לבוא על אבא שלך ועל אמא שלך כל מי שאני יראה אותו כל מה שיש לו בכיס אני יוציא אותו" (עמ' 2 לתמלול). עוד ישנן שיחה 483 (עמדה 105565 מיום 22/1/14 שעה 12:01) ושיחה 485 (עמדה 105565 מיום 22/1/14 שעה 12:04), בין המשיבים 1 ו-2 לבין אורי (אביו של עופר), במסגרתן המשיב 2 מזדהה כשותף של המשיב 1, שואל את אורי מה המצב עם הילד שלו ואומר לו כי הוא (המשיב 2), נתן את הכסף לעופר ("אח שלי זה אני נתתי לו כסף...אני נתתי לו כסף הוא בא אליי בוכה באותו יום. ריחמתי על הילד שלך ונתתי לו כסף...זה הכסף שלי הוא עקץ אותי, אני אפילו את הקרן שלי עוד לא קיבלתי"). שיחה 5511 (עמדה 100762 מיום 17/2/14 שעה 13:55) שיחה 5517 (עמדה מס' 100762 מיום 17/2/14 שעה 14:47).

ביחס לאישום השני ראה שיחה 1995 (עמדה 100762 מיום 17/11/13 שעה 17:50), שיחה 1997 (עמדה 100762 מיום 17/11/13 שעה 18:04), במסגרתן לאחר שהמשיב 1 מאיים לכאורה על עופר בצלאל כי אם לא ישלם לו את הכסף, הוא ישלח "ילדים" שישבו אצלו בעסק, מורה המשיב 1 למשיב 2 לחכות 20 דקות, ואם לא יקבל את הכסף, שיביא לשם את מארק ואת אח של מארק (המשיב 7) שישבו במקום וכל דבר שנמכר שייקחו את הכסף. בהמשך, המשיב 2 מעדכן את המשיב 1: "אמרתי לו 20 דקות שיכין אם לא יהיה לו בלאגן שם". שיחה 2040 (עמדה 100762 מיום 17/11/13 שעה 21:22), בה מעדכן המשיב 2 את המשיב 1 כי עופר "רץ בין החנויות" לחפש כסף, "אמרתי לו תשמע אני הולך לאכול, ואני בא. אם לא יהיה כסף, יהיה פה דיבור אחר. באתי הכין 500 ₪". עוד ראה שיחות 3068, 3070 - שיחת ועידה בין המשיב 1 ו-2 לבין דולי (עמדה 100762 מיום 26/11/13 - "יאשה אומר לדולי שהוא רוצה את הגרוש שלה לטלפון, יאשה אומר שהוא בא מחר לחולון לאנוס אותו, דולי אומרת שהוא לא שווה, יאשה חוזר ואומר שהוא בא לאנוס אותו מחר, רובי (המשיב 2) אומר שהוא מוותר על הכסף ורוצה את הראש שלו".

ביחס לאישום השלישי - אשר לאירוע התקיפה לכאורה של הלווה לב נפתלייב - ראה שיחות 76, 85, 242 (עמדה 100762 מיום 7/11/13). בהמשך ישנן שיחות נוספות בין המשיב 1 למשיב 2 ובין המשיב 2 למשיב 6 ביחס לפגישה העתידה להתקיים עם נפתלייב ואחיו - שיחות 752, 189 (עמדה 100762 מיום 11/11/13), שיחות 1240, 1284 (עמדה 100751 מיום 14/11/13).

ביחס לאישום הרביעי - שיחה 3595 (עמדה 100751 מיום 1/1/13 שעה 13:53), במסגרתה מבקש המשיב 1 מהמשיב 6 "תטפל באיליה...אתה מביא לי אותו לטלפון אחרי כמו שלובה (לב נפתלייב), היה אחרי כמו, כמו

שלושה אחרי אתה מביא לי אותו לטלפון... אתה עם כושי הוא יטפל באריה". שיחה **3599** (עמדה 100751 מיום 1/12/13)- המשיב 6 מתקשר למשיב **2**, והאחרון מעלה לשיחה את משיב 5 ומתאם עמו חבירה ויציאה ל"פעילות גבייה" כאשר במהלך השיחה המשיב 6 אומר למשיב **2** כי מייק (המשיב 7), יודע איפה איליה ואריה גרים. בהמשך מורה המשיב **2** למשיב 6: "תגיד לנפוליאון (יפים) לחץ חברתי שיעזור לך על איליה... ותן לו פיצוץ איך שאתה רואה אותו תן לו פיצוץ". עוד ראה שיחה **3626** (עמדה 100751 מיום 1/12/13). בהמשך לכך, המשיב **7** מתקשר למשיב 1 ויחד עם המשיב 6 מעדכנים אותו כי לא איתרו את איליה- שיחה **4283** (עמדה 100762 מיום 1/12/13). ראה בנוסף שיחות **5130, 3666, 3658, 3648, 4287**.

ביחס לאישום החמישי- שיחות **726, 787, 1527, 2289, 2132** (עמדה 100762), שיחה **3104** (מיום 26/11/13): "רובי אומר ליאשה שהוא יצא על יהודה ואיים עליו לדקור אותו, לאנוס אותו, יהרוג אותו וגם אם ילך למסורה לא יעזור לו". ראה עוד שיחה **1214** (עמדה 101213 מיום 28/11/13).

ביחס לאישום השביעי- ראה שיחות **530 ו- 586** (עמדה 105565 מיום 22/1/14), בין המשיב **2** לבין הלווה (כפיר ממן), העוסקות בהחזרת החוב (הפקדה במזומן).

ביחס לאישום העשירי- ראה שיחה **704** (עמדה 100762 מיום 11/11/13), במסגרתה לאחר שהמשיב 1 משוחח עם דימה על החוב, הוא מורה למשיב **2** לשלוח את "האוזבקי" (המשיב 6), לביתו של דימה. המשיב **2**: "שייטן לו?" המשיב 1: "שייטן לו! אבל ייתן!!". המשיב 2: "איפה מייק (המשיב 7)?" המשיב 1: "מייק פה איתי". המשיב 2: "אה, לקחת את מייק לידך? ... טוב אחי". שיחה **2509** (עמדה 100762 מיום 24/11/13)- בה מעדכן המשיב **2** את המשיב 1 כי הוא נמצא בבניין בו מתגורר דימה, אבל הוא לא עונה לו: "הוא לא בבית והוא לא ישן, הוא בחוץ הוא שומע את הטלפון אחי. ותשמע זה רק עבודה של אוזבקי (המשיב 6), אחי אני אומר לך אמיתי. אתה איתי? ... זה לתת אין מה לעשות אחי אין מה לעשות... זה צריך לחנך אותו". ראה עוד שיחות **2898, 2892** (מיום 26/11/13).

ביחס לאישום האחד עשר- ראה שיחה **5584** (עמדה 100762 מיום 17/2/14), במסגרתה משוחחים המשיב 1 ו- **2** על החוב של הלווה- אבדוב, כאשר המשיב 1 הורה למשיב **2** לשלוח ללווה הודעה בדבר "ריבית פיגורים" ע"ס 200 ₪ לכל יום באיחור התשלום. בהמשך, משהתברר למשיבים כי הלווה נמצא במסורה, המשיב 1 מברר עם המשיב **2** אודות ההתנהלות מול הלווה, תוך שהמשיב **2** אומר כי ברצונו להחליף את מספר הטלפון שברשותו. המשיב 1: "התקשרו להגיד לי שהוא אצל כלבת. מה שלחת לו בהודעה?", המשיב **2**: "ואלה שלחתי לו בהודעה מעכשיו איחור זה מאתיים שקל נקודה... כן לא אמרתי אני ירשום יאשה אמר אבל אמרתי לא ירשום את היאשה אמר, אמרתי תקשיב לי טוב מעכשיו כל יום איחור זה מאתיים שקל וסימן קריאה כזה הבנת...". עוד ראה שיחות **71, 5719** (בין המשיב 1 למשיב 2, במסגרתה נשמע המשיב **2** אומר למשיב **1** "...אני אומר לך חזרתי בכל הכוח אתה לא שומע, תקשיב לי טוב טוב תוך 3 חודש הקו עובד ולכולם יש כסף אח שלי, זהו אני עכשיו בשיגעון, אני ראובן של לפני המעצר...". המשיב **1**: "...אוי ואבוי לקליינטים היום, תכין את עצמך היום חצי מדינה מתקשרת אלינו... אם ראובן חזר לעצמו כמו לפני המעצר תכינו את עצמכם חצי מדינה מחייגת אלינו היום ". ראה עוד שיחות **181, 6345**-

שיחת ועידה בין המשיב 1 ו-2 לבין הלווה במסגרתה המשיב 1 אומר ללווה "חתכת לא טוב אחי, היית קורא לי, הייתי מלמד אותך טוב איך חותכים...הייתי עוזר לך לחתוך את הוורידים טוב...אתה יודע איזה חתך הייתי דופק...מביא לך..דופק חתך אחד עשר דקות אתה מת". כאשר הלווה מבקש מהמשיב 1 שיעזור לו (ביחס לחוב), המשיב 1 שואל את המשיב 2 כמה כסף הוא חייב, והמשיב 2 עונה: "ארגז כסף...היה לו 400 הוא לא נתן, יום אחרי זה נהייה 500 ואז אחר כך החלטנו שזה כבר לא מאה שקל יום איחור, זה מאתיים כל יום איחור..."

ביחס לאישום השניים עשר- ראה שיחה 1924 (עמדה 100751 מיום 19/11/13), במסגרתה המשיב 1 נשמע אומר **למשיב 2**: "נפלה עלינו עסקה של החיים שלנו". שיחה 2189 (עמדה 100762 מיום 20/11/13) "יאשה אומר לרובי שהוא בפגישה עם האיטלקי ומוסיף שהוא בונה משהו ושיראה אותו יבין על מה מדובר. בסיום יאשה אומר לרובי שישים כספת גדולה בבית שיהיה איפה לשים כסף. רובי מאשר ומוסיף שממשיך לעבוד".

אשר לאישום השלושה עשר- ראה שיחה 807 (עמדה 100751/13 מיום 11/11/13 שעה 19:47) בין המשיב 6 **למשיב 2**, בה נשמעים המשיבים מתאמים לכאורה את גניבת האופנוע. עוד ישנה שיחה 1266 (עמדה 100751/13 מיום 14/11/13), במהלכה **המשיב 2** אומר למשיב 6 כי הוא צריך אותו דחוף, מאחר ושני אנשים הניחו משהו מתחת ל"אופניים" האחרונים שהמשיב 6 הביא: "אתמול בשעה אחד בצהריים באו לשמה שני אנשים אחי גדולים...שמו דברים מתחת לאופנוע אחי שמו לא יודע מה שמו...לבר ראה את זה עכשיו אחי אמר לי הבחור הזה הסיני הזה תיזהרו מהאופנוע הזה. איפה שמת אותו אחי...איזה צבע האופנוע? ...שחור..אח שלי אני לא יודע אם כדי לגעת לחזור לאופנוע הזה עוד פעם...". בהמשך דיווח המשיב 2 למשיב 1 אודות האירוע (שיחה 1486), וכן שוחח עם המשיב 6 (שיחה 1268), והורה לו לא להתקרב למקום.

ביחס לאישום הארבעה עשר- ישנן שיחות רבות בין המשיב 1 למשיב 6, ובין המשיב 6 לאחרים אודות עסקת הסם לכאורה. עוד ישנה שיחה 6766 (שרטוט 100762 מיום 9/3/14), בין המשיב 1 **למשיב 2** בה השניים נשמעים משוחחים על כך ש"הצרפתי" (ג'ורג'), לא שילם את הכסף **והמשיב 2** דורש שהוא ישלם. המשיב 1 בתגובה אומר לו "בלי לחץ...שלא יברח...הוא קליינט טוב". בהמשך ישנן שיחות בין המשיבים 1, 2 ו-6 אודות מעצרו של ג'ורג'.

עוד על מעורבתם של המשיבים 2 ו-7 ראה שיחה מספר 3078 (עמדה 100762 מיום 26/11/13) - בין המשיב 1 למשיב 2, במסגרתה נשמע האחרון אומר: "**אני נותן לפבל הזה עד היום אם אין היום כסף שלא יביא כסף, שלא יביא בכלל שישברו אותו מייק (המשיב 7) ואמנון (המשיב 6)**". ראה גם שיחה 5218 (עמדה 100762 מיום 4/12/13).

ב. הודעות הלווים ובני משפחתם - לצד האזנות הסתר, ישנם הודעות של לוויים שונים ובני משפחותיהם.

כך למשל, **הלווה דולי בצלאל** (נשוא האישום השני), מסרה בהודעתה (מיום 11/3/14), פרטים אודות שלוש הלוואות שלקחה מהמשיבים- סכומי הלוואה, תשלום הריבית ומועדי הפרעון. עוד לדבריה, כל ההתנהלות הייתה מול **המשיב 2**. לאחר שהחזירה את תשלום הקרן נשוא הלוואה השלישית, אמר לה המשיב 2 שמגיע להם עוד 500 ₪. משסירבו לשלם, התקשר אליה המשיב 2, העלה לשיחה את המשיב 1, והאחרון איים עליה, כי אם לא תשלם את הכסף הוא "יבוא ויאנוס את בעלה עופר". משעומתה עם שיחות שנקלטו בהאזנות סתר, זיהתה את עצמה ואת המשיבים 1 ו-2. כשנשאלה האם היא מפחדת מאותם דמויות מהם לוותה את הכסף, השיבה: "**אם הייתי לבד ולא היו לי ילדים יכול להיות שלא הייתי מפחדת, הייתי נוהגת אחרת...מסרתי את המקום כדי לא להיות מסובכת...**". כשנשאלה אם היא מוכנה להתעמת עם המשיבים, השיבה: "**לא, אני מאוד מפחדת שיקרה משהו לילדים שלי, אלה אנשים מאוד מפחידים ומסוכנים, ואני לא מוכנה שום קשר עם אותם אנשים, הם הרי יודעים איפה אני גרה...**".

ראה גם **הודעת עופר בצלאל** (בעלה של דולי, מיום 11/3/14), במסגרתה מסר כי לחנות הגיעו שניים על קטנוע (**המשיב 2 והמשיב 7**), ולאחר שסירב לשלם למשיב 2 את 500 ₪ הנוספים, המשיב 1 איים עליו כי אם לא יישלם את הכסף ילדים ישבו בחנות וכל כסף שיכנס הם ייקחו. המשיבים עזבו את המקום וחזרו כעבור 20 דק', אז העביר להם את התשלום (לעניין זה אציין, כי בשיחה בין המשיב 1 למשיב 2 (שיחה מס' 1997) מאשר האחרון שהמשיב 7 מצוי עמו).

הלווה איליה ברנובסקי אישר בהודעתו (מיום 19/3/14), כי לווה כסף מהמשיב 1 ואת תשלומי ההחזר, מסר **למשיב 2**. משהושמעו לו השיחות שנקלטו בהאזנות סתר, זיהתה את עצמו ואת המשיב 1. משנשאל מי איים עליו בעבר- המשיב 1 או מי מאנשיו? השיב: "**איומים ישירים לא היו, אבל דיברו איתי בקשר לכסף בקיץ האחרון, לא הצלחתי להחזיר להם סכום אז הם אמרו שיגיעו אלי לבית ויתנו לי מכות...**" לשאלת החוקר: "בשיחה 3664 נשמע יאשה אומר לך אני יאנוס אותך ברוטלי מה זה?" השיב: "**סוג של איומים**". ש: "**האם הרגשת פחד?**"

ת: "כן".

עוד על תחושת הפחד והאיומים ישנה **הודעת אמו של הלווה- נטליה חנבן** (מיום 18/3/14), במסגרתה מסרה כי היא חשה מאויימת (עמ' 3 ש' 58-64, 70-73, עמ' 4 ש' 91), וכן **הודעת בן זוגה- איגור חנבן** (מיום 11/3/14- עמ' 2 ש' 40-54, עמ' 3 ש' 55-66). עוד ראה **הודעת אלה חובנסקי** (חברתה של נטליה), אשר מסרה כי לאחר שאנשים הגיעו לביתה של נטליה ודרשו ממנה כסף, היא פחדה מאוד (ראה עמ' 2-3 להודעתה מיום 19/3/14).

הלווה כפיר ממון (אישום שביעי), אישר בהודעתו (מיום 10/3/14), כי הוא לווה מהמשיב 1 סך של 1,500 ₪ וכל שבוע שילם ריבית בסך 200 ₪ עד תשלום הקרן. את תשלום הריבית העביר בדרך של "מזומן בזמן" **למשיב 2**, לאחר שקיבל את מספר תעודת הזהות שלו מהמשיב 1. עוד לדבריו, כאשר פעם אחת איחר בתשלום, המשיב 1 הגיע עם עוד כמה אנשים, והמשיב 1 איים עליו שאם תוך שעה הוא לא מעביר את הכסף, יישחטו אותו והוא ישלח אנשים "שיפתחו אותו". לשאלת החוקר, האם הופעלה אלימות מילולית או פיזית, השיב: "**חויץ**".

מאיומים לא הופעלה אלימות נגדי אבל אם לא הייתי משלם בטוח היו פוגעים בי". עוד זיהה את עצמו ואת המשיב 2 בשיחות שנקלטו בהאזנות סתר.

הודעת מ.א. (נשוא האישום השמיני)- העדה מסרה, בין היתר, כי המשיב 7 "כל הזמן מסתובב עם יאשה הוא הגב שלו. הוא הולך איתו לגבות כספים. רוב הזמן הוא שותק כמו שומר ראש שלו כזה...אני רק יודעת שכל האנשים שהוא מסתובב איתם נראים מפחידים ואלימים כמו האוזבקי, אני לא יודע מה השם האמיתי שלו יש לו מלא קעקועים והוא מסתובב עם כיפה עגולה ויש לו קעקוע של דמעות ליד העין. ראיתי גם את מייק (המשיב 7) שהוא חייל שלו- מייק הוא כושי" (עמ' 3, עמ' 5). כאשר נשאלה מי נמנה עוד על "חייליו" של המשיב 1, השיבה: "האוזבקי, מייק הכושי (המשיב 7), רובי מתל אביב (המשיב 2) את רובי לא ראיתי אבל שמעתי עליו מאנגליקה ומדניאל חן".

הודעת ד.כ. (אישום תשיעי)- בראשית הודעתה סירבה לשתף פעולה עם החוקרים, מאחר וטענה כי היא מפחדת. אולם, בהמשך סיפרה שהייתה מקבלת כסף מזומן מהמשיב 1, ובאחת הפעמים שהייתה צריכה הלוואה של 10,000 ₪ המשיב 1 מסר לה את מספר הטלפון של המשיב 2, היא שוחחה איתו והוא העביר לה את הכסף "במזומן בזמן" בדואר.

הודעת הלווה דימטרי עזרי(נשוא האישום העשירי), במסגרתה מסר כי לווה ארבע פעמים סכומי כסף שונים מהמשיב 2, כאשר את תשלום הריבית העביר למשיב 2 או לאנשים אחרים מטעמו. במהלך החזר הלוואה השניה (קיץ 2013), התקשר אליו משיב 2 והעביר את הטלפון לאדם נוסף שהזדהה בשם יאשה, "ואמר שהוא השותף של ראובן והבנתי מהשיחה איתו שהכסף שייכים לו- הכוונה ליאשה (המשיב 1)". עוד מסר, כי משלא עמד בתשלומי ההחזר, המשיב 2 היה עורך עמו ועם המשיב 1 שיחות ועידה, במהלכן דרשו ממנו המשיבים את תשלומי הריבית, ואף קנסו אותו בשל איחור בתשלומים. עוד מסר: "כל יום היה מתקשר אלי יאשה (המשיב 1), עם ראובן (המשיב 2), בשיחות ועידה אני עדין הייתי בלי כסף ואז יאשה התחיל בשיחות איומים שלו, באחת השיחות אמר שישלח עליי אנשים בכוונה כדי לסגור איתי חשבון, בשיחה נוספת יאשה אמר שיחתוך לי את הביצים ויכריח אותי לאכול את הביצים שלי...לאחר כמה ימים הפסקתי לענות לטלפון ואז הגיע אליי הביתה ראובן... שאל אותי למה אני לא משלם והביא לי לדבר עם יאשה...". בהמשך משנשאל האם הרגיש מאוים? השיב: "לפי הדיבור של יאשה- כן, הרגשתי איום של ממש, למרות שאני לא מקבל איומים ברצינות, ואני לא יודע עד כמה זה רציני... איך שאני מבין הם מנסים לשחק איתי ב"טוב ורע".

עוד על תחושות האיום של לווים, ראה הודעת הלווה חיים סקאל (מיום 16/3/14), במסגרתה מסר כי לווה כספים מהמשיב 2, וכי באחד הפעמים בא יחד עם המשיב 7 לבית העסק שלו. לדבריו, כאשר היה מבקש מהמשיב 2 דחיה בתשלום ההחזר, המשיב 2 היה צועק עליו בטלפון ומפעיל לחץ: "...פחדתי מהם נורא מה זה אתה ראית את רובי הזה איזה הליכה יש לו מסתכל עליך אתה מחרבן בתחתונים, לא יכולתי לעמוד בריביות ולא יכולתי להגיד לו לא, לקחתי מהמשפחה מזה כסף וזה לא נגמר...היו אצלי במספרה לפני שבוע, אמר לי רובי בוא בוא רגע הצידה ונתן לי להבין שאלוהים ישמור, איזה קול יש לו וואלה הוא

והבני הזה (משיב 3) כאילו מתוך קבר מדברים איתך. הרגשתי לחץ נפשי ברור מה זה" (עמ' 3 ש' 65-67, ש' 80-81).

מנגד, חלק מהלוויים לא שיתפו פעולה עם החוקרים - **עופר מרסיאנו** (נשוא האישום הראשון), לא השיב כלל לשאלות החוקרים (יצוין, כי החומר החקירה ישנו פירוט העברות כספים בין המשיב 2 לעופר באמצעו "שירות מזומן בזמן"). גם אורי (אביו של עופר) הכחיש כל הכרות עם המשיבים, אף לאחר שעומת עם השיחות שנקלטו בהאזנות סתר. **לב נפתליב** (נשוא האישום השלישי), אישר שמכיר את המשיבים 1 ו-3, אולם טען שאינו מכיר את המשיב 2. הכחיש שלוה כסף מהמשיב 1, וכן הכחיש שהוכה על ידי המשיב 1 וחבורתו, לטענתו נפל במדרגות בביתו. בהמשך החקירה ולאחר שהושמעו לו שיחות שנקלטו בהאזנות סתר, לא שיתף פעולה עם החוקרים ומסר שהוא לא מזהה את הדוברים, הוא אינו זוכר ואין לו סכסוך עם אף אדם. עוד לעניין זה ישנה **הודעת אשת המשיב 3 - יוב אירנה** (מיום 19/3/14), במסגרתה לאחר שסירבה לענות לשאלת החוקר האם היא מפחדת מהמשיב 1, השיבה: "כי הוא משפחה של בעלי, אני לא רוצה להיכנס לזה". לשאלת החוקר: "**מה הסיבה שיאשה הרביץ לליובה? השיבה: "לא ידועה לי הסיבה."**

ש: "האם שאלת את יאשה למה הוא הרביץ לליובה?".

ת: "לא שאלתי אותו...לא בטוחה, אבל נראה לי שלא שאלתי. אפילו אם הייתי שואלת הוא לא היה אומר לי למה הרביץ ליובה, כי הם לא מספרים לנשים מה הם עושים ולמה".

ש: "מי היה יחד עם יאשה שהוא הרביץ לליובה?".

ת: "הוא לא אמר לי את זה ואני לא שאלתי אותו כי כל הנושא הזה לא מעניין אותי בעצם".

ראה גם הודעת **הלווה יהודה ביטון** (נשוא האישום החמישי), במסגרתה מאשר שנטל הלוואות בשוק האפור ופירט אודות סכומי הכסף והריביות. כשנשאל האם מישהו איים עליו כשפיגר בתשלומים, השיב "לא תמיד היו נחמדים". משעומת עם השיחות שנקלטו בהאזנות סתר, השיב: "אין לי מה להגיב".

ראה עוד הודעת הלווה **דימטרי אבדוב** (נשוא האישום האחד עשר), אשר סירב לשתף פעולה עם חוקרי והכחיש כי נטל הלוואות "בשוק האפור". משהוטחה בפניו שיחה שנקלטה בהאזנת סתר בה הוא נשמע משוחח עם המשיב 2, הכחיש שהוא הדובר, למרות שזה מספר הטלפון שלו.

ג. **אשר לאישום הארבעה עשר** - הקטינה ג.ל. - חברתו של המשיב 6, מסרה בהודעתה (מיום 12/3/14), כי היא "יודעת על יאשה בוודאות שהוא מספק סמים לכל מיני אנשים" (עמ' 2 ש' 38-39). כשנשאלה מה חלקו של המשיב 2 באספקת הסמים, השיבה: "**אין שום חלק - לא יודעת**". בהמשך סיפרה אודות עסקת הסמים שהתרחשה לכאורה בין המשיב 1 ואנשיו לבין ג'ורג' האוזי (ראה עמ' 3 ש' 53, ש' 68-76, ש' 93-97).

עם זאת, **בתשאול** שנערך ל- ג.ל. מסרה כי המשיב 1 היה אחראי על הכסף והסמים "הוא היה

הראש...שאחראי על הכל. **ורובי היה הכסף. והיה גם הולך ומביא את הסמים בדרך כלל.** אבל אמנן...".

ש: "היה מביא את הסמים?"

ת: "כן". (עמ' 11 ש' 22).

כשנשאלה: "תגידי לי, רובי מה הקשר שלו? מה עוד עושה רובי חוץ מהכספים?"

ת: "(מצקצקת בלשונה ונאנחת), **הוא מביא את ה...זה מחולון**".

ש: "מה?"

ת: "**סמים**".

ש: "אה מביאים את הסמים מחולון?"

ת: (מהנהנת בראשה). (עמ' 15 ש' 39-36 לתמלול) (דקה 19 בסרטון)

בהמשך, כשנשאלה שוב: "רובי קשור רק להלוואות?" השיבה: "**הלוואות וסמים**".

ש: "גם סמים הוא מספק?"

ת: (מהנהנת בראשה). (עמ' 28 ש' 34-31).

עוד ישנו בחומר החקירה הודעתו של ג'ורג' האוזי (מיום 12/3/14), במסגרתה אישר את רכישת הסם המשיב 1, **דוחות עוקבים** המפרטים אודות מפגש העברת הסם לידיו של ג'ורג' (עוקב 7015, 7076), **חוו"ד מז"פ** לפיה החומר שנתפס הינו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 5.1297 גרם.

ד. אשר למעורבותו של **המשיב 7**, במסגרת **תשאול** שנערך למשיב, מסר, בין היתר: "**באתי בתור שומר ראש... אני ידעתי מה אני הולך לעשות מהפעם הראשונה שנכנסתי אליו הביתה...שמרתי עליו, הוא סגר איתי כסף ככה וככה...וואלה נכחתי באירוע אחד... איך שאומרים בראשון, בחולון...**"

כשנשאל: "אז מה שאתה טוען נכחת באירועים אבל לא סחטת ולא איימת על אף אחד?... לא פירקת מכות אף אחד שלא רצה לשלם?" השיב: "בחיים לא, מחר אבל זה לא מה שאני גם הולך להגיש מחר".

ש: "באיזה אירועים?"

ת: "**עם הקיוסק**"

ש: "של דולי?"

ת: "כן" ... "ובבית בראשון...רחוב הברון הירש...אצל דולי גם הייתי, לא דיבר איתו או משהו".

ש: "הנוכחות שלך במקום היא למטרת מה?"

ת: "פיקוח".

ש: "ידעת שזו המטרה מראש שהולכים לסחוט אחרים ושהנוכחות שלך במקום היא לשם המעשה הזה באירועים שתיארת נכון או לא?"

ת: "נכון" (עמ' 5 ש' 38 - עמ' 6 ש' 1).

באשר לאירוע בפיצוץ של דולי (אישום שני), מסר: "...דולי תה תה תתי אני אמרתי מחוץ לחנות ולא רוצה לשמוע...יוצא מהחנות שום דבר..." כשנשאל מי אמר את זה השיב: "מי זה שלא יהיה...רובי (המשיב 2), מה נשאר את מייק פה? מייק מה מי מו אולי תישאר פה זה כל הכסף שנכנס, מי ישאר מה את דפוק, אני ישאר פה..."

עוד מסר, כי בשני האירועים בהם נכח, אף אחד לא הוכה, והוא שומר הראש של המשיב 1 כי "אני הייתי בן אדם שנראה מרתיע לידו מה זה הרתיע...כי אני הייתי גדול נראה טוב..."

כשנשאל האם ידע מראש שכל פעם שהוא מצטרף למשיב 1 זה לצורכי סחיטה, השיב: "תקשיבי אם הבן אדם מלווה, הוא לוקח את הכסף ולא בהכרח סוחט אנשים ומאיים עליהם, יש אנשים שהוא נתן להם עשר חמש אלף תלוי הוא לא יביא לך מתנה את הכסף, צריך להחזיר".

ה. גרסת המשיבים-

מהמשיב 2 - נגבו 7 הודעות (10/3/14, 17/3/14, 18/3/14, 19/3/14, 21/3/14, 24/3/14, 26/3/14).
מהמשיב 7 - נגבו 2 הודעות (4/5/14, 7/5/14). המשיבים הכחישו את המיוחס להם וכן הכחישו הכרות עם מי מהמשיבים האחרים. בהמשך חקירותיהם שמרו המשיבים על זכות השתיקה.

8. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בכלל חומר החקירה שהונח בפניי, ועל רקע המבחנים שנקבעו בפסיקה, הנני קובע, כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיבים במעשים המיוחסים להם בכתב האישום. עם זאת, באשר לאישום השלישי (ביחס למעורבותו של המשיב 7 באירוע התקיפה לכאורה) והאישום השניים עשר (ביחס למעורבותו של המשיב 2), התשתית הראייתית שהניחה המבקשת הינה בעוצמה נמוכה.

9. **אשר לאישום השלישי**, לגישת המאשימה ניתן ללמוד על נוכחותו ומעורבותו של המשיב 7 באירוע התקיפה המתואר בסעיף 3 לאישום, מתוצרי האזנות סתר (שיחה 76 בין המשיב 1 לבין אשת המשיב 3), מהודעתה של אשת המשיב 3, מהודעת מ.א. (כמפורט לעיל), וממחקרי תקשורת המלמדים כי המשיב 1 והמשיב 6 היו בשעות הרלוונטיות בעיר שדרות (מקום מגוריו של הלווה). לאחר שעיינתי בחומר החקירה, כמפורט לעיל, דומני שנוכח ה"חללים ראייתים" לגבי שלבים שונים של האירוע, ובהעדר כל ראיה ישירה בדבר נוכחות המשיב 7 בשדרות בכלל ובמקום האירוע בפרט, ישנו קושי להניח שמכלול ראיות נסיבתיות זה מצביע על מעורבותו של המשיב 7 באירוע. סוגיה זו- דינה להתלבן במסגרת ההליך העיקרי.

ביחס לאישום השניים עשר - התשתית הראייתית עליה נסמכת המבקשת, באשר לחלקו של המשיב 2 באישום, מתבססת על שתי שיחות שנקלטו בהאזנות סתר (1924, 2189 המצוטטות לעיל). סבורני, כי קיים סימן שאלה בדבר עוצמתן המצטברת של הראיות הנסיבתיות הללו, וכי קיימות בהן לכאורה חוסר או חולשה ראייתיים אשר יתלבנו במסגרת ההליך העיקרי. שכן, גם אם נקבל את גישת המבקשת, לפיה המשיב 2 ידע אודות פעילותו הפלילית לכאורה של המשיב 1 כנגד לווים שונים (סחיטה באיומים), אין לכאורה בשיחות אלו כדי ללמד על קשירת קשר לסחוט את דוד כהן, או כי המשיב ידע לכאורה על התוכנית הפלילית שקשרו המשיב 1 ואחרים.

10. אשר לכלל השגות באי כוח המשיבים, האכסניה המתאימה לבירורן הינה במסגרת ההליך העיקרי ולא בשלב בחינתן של ראיות לכאורה. לגופם של דברים, אשר לטענת ב"כ המשיב 2 ביחס לאישום הראשון, לפיו מכתב האישום המתוקן עולה שמדובר בהלוואה שניתנה על ידי המשיב 1 ולא המשיב 2, הרי שטענה זו נסתרת לכאורה מהעולה משיחות 483, 485 שצוטטו לעיל, במסגרתן **המשיב 2** אומר לאורי (אביו של עופר), כי "**זה הכסף שלו**". ראה גם לעניין האישום הרביעי- שיחה 3666 בין **המשיב 2** למשיב 6, במסגרתה כאשר המשיב 6 מעדכן את המשיב 2 אודות השתלשלות העניינים עם החוב של איליה, אומר המשיב 2: "**אתה יודע יש שמה כסף שלי גם**". המשיב 6: "הא, אתה גם הבאת לו כסף?" משיב 2: "**כן...בן זונה עבד על כולם**". ראה עוד ביחס לאישום החמישי שיחה 1527 (עמדה 100762 מיום 14/11/13), כאשר המשיבים 1 ו-2 מדברים עם יהודה (הלווה), האחרון שואל "מה אתם רוצים", נשמע המשיב 1 אומר: "**את הכסף שלנו, את הכסף שלנו**".

11. בהתייחס להשגת ב"כ המשיב 2, כי על אף שמדובר בשיחות ועידה בין המשיב 1 ו-2 לבין הלוויים (כאשר לעיתים חלקו של המשיב 2 הסתכם בקישור טלפוני בין המשיב 1 ללווה), לא ניתן לייחס למשיב 2 שותפות לסחיטה באיומים מכוח ביצוע בצוותא, שכן אין לו שליטה על מוצא פיו של המשיב 1, מחומר החקירה עולה, ובניגוד לטיעוני הסנגור, כי המשיב 2 הוא שיזם ואף ביצע את שיחות הוועידה עם המשיב 1 ולוויים אשר לא עמדו בהסדר התשלומים שנקבע, כאשר לא אחת היה **המשיב 2 שותף פעיל לשיחה**, ולעיתים רק האזין לשיחה. עוד ניתן להניח, כי המשיב 2 אשר ביצע שיחות אלו לא אחת, ידע לכאורה אודות טבען ואופיין של אותן שיחות. לעניין זה יפים הדברים שנקבעו בע"פ 275/09 **עאהד ע'ולמה נ' מ"י**: "**...מכל מקום, אין חולק כי לא נדרש כי כל אחד מן המבצעים בצוותא יבצע בעצמו את כל היסודות העובדתיים של העבירה, שהרי סעיף 29 קובע מפורשות כי "...אין**

נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם ביד אחד ומקצתם בידי אחר".
ההשתתפות בביצועה של העבירה, של המבצע העיקרי בצוותא, אינה מחייבת, אפוא, נטילת חלק בעשייה הפיזית של מעשה העבירה גופו, ויכולה היא לבוא לידי ביטוי בתכנון הביצוע ובניהול הפעילות העבריינית (פרשת משולם, בעמ' 27; ע"פ 2801/95 קורקין נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(1) 802, 791 (1998); ע"פ 4503/99 אפרים נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(3) 619, 604 (2001)). עוד חזרה הפסיקה והדגישה כי אין זה תנאי הכרחי, לביצוע בצוותא, שהעושה נוכח במקום העבירה, שכן ביצוע בצוותא עשוי להתקיים ללא נוכחות פיזית ומבצע בצוותא עשוי לפעול ב"שלט רחוק" (פרשת פלוניס, בעמ' 403).

כך הם פני הדברים גם ביחס לטענת הסנגור כי המשיב 2 לא ידע שהכספים שהתקבלו מהלווים, נתקבלו לכאורה באמצעות סחיטה באיומים (אישומים של קבלת נכסים שהושגו בפשע). דומני, כי מכלול הראיות כפי שהובאו לעיל, מקשה על קבלת טענה זו, שכן, המשיב 2, כעולה מדבריו, היה "שותפו העסקי" של המשיב 1, ואף לעיתים היה שותף לאותן שיחות "איום" לכאורה על הלווים. כך, שניתן להניח שלכל הפחות התעורר אצל המשיב חשד כבד כי כספים אלו הושגו בפשע.

12. ביחס לטענה כי דברי האיום שנאמרו לכאורה מפיו של המשיב 2, נאמרו בשיחות בינו לבין המשיב 1 ולא כלפי הלווים, כבר נפסק, כי איום יכול שלא יאמר בפני המאויים ויקלט על ידו, אלא יאמר לאדם אחר (ראה התייחסות לאמור בספרו של י. קדמי על הדין בפלילים, חלק רביעי 2123, וכן ע"פ 7293/02 (ב"ש) אלי ששון נגד מ"י). די בכך שאדם ייחשף לאיום ואין חובה שהמאויים ידע על האיום. נקבע שם, כי העבירה הושלמה אף אם האיום שהושמע בפני אחר לא נמסר למאויים. עוד נקבע שם, שאופיה של עבירת האיומים הינו כי המאיים מצהיר על כוונה עתידית והמפתח הוא כוונת המאיים להפחיד.

יתרה מכך, בחומר החקירה ישנן מספר שיחות טלפון בהם נשמע המשיב 2 מאיים לכאורה על הלווים (ראה למשל: שיחה 152 (אישום ראשון), שיחות 3068, 3070 (אישום שני), שיחה 3104 (אישום חמישי), שיחה 6345 (אישום אחד עשר)).

13. אשר להשגת ב"כ המשיב 7, כי המשיב לא איים על הלווים ולא ידע על מעשי הסחיטה לכאורה אלא רק "ליווה" או נכח יחד עם מי מהמשיבים האחרים- הרי שאין בשלב המעצר מבררים את הסוגיות המשפטיות העולות לעניין דיות הראיות לצורך קיום יסודותיהן של העבירות המיוחסות למשיב ואלה מן הראוי שתתבררנה בהליך העיקרי (ראה בש"פ 851/13 מ"י נ' יוסי קיין). לגופם של דברים, מחומר הראיות עולה כי המשיב 7 פעל לכאורה כחלק ממנגנון גביית הכספים. יפים לעניינינו הדברים שנקבעו בע"פ 5145/12 סאבר אבו זאיד נ' מ"י: "...לאחר התיקון, מזה שנים רבות, אין עוררין על כך שאיום אינו חייב להיעשות במילים מפורשות, וכי התנהגות מכל סוג יכולה לעלות לכלל איום. כך גם נוכחותם של אנשים מסויימים בנסיבות מסויימות, יכולה להוות את רכיב האיום, כאשר המסקנה לעניין זה תתקבל לאחר בחינת מכלול הנסיבות הרלבנטיות ולאחר בחינת הקשרם של דברים (ע"פ 6368/09 זקן נ' מדינת ישראל).

עוד נקבע בפסיקה: "....ודוק: אני נכון להניח כי העורר היה רק "חייל" או השליח" של הנאשמים 1-2 ופעל רק כעושה דברם, אך כך דרכם של דברים, ש"הבוס" שולח לשטח את בעלי הזרוע לגבות את החוב, ויש לראות את בעלי הזרוע כחלק בלתי נפרד מהמנגנון של גביית חובות תוך סחיטה ואיומים" (ראה בש"פ 5572/11 ויטל חסון נ' מדינת ישראל).

לטענת ב"כ המשיב 7, נוכחותו של המשיב לא הייתה מאיימת ומדובר ב"פיקוח" או "ליווי" של המשיב 1 או מי מטעמו באופן תמים בלבד, לשון אחר: המשיב מבקש לנתק את ה"ליווי" או "נוכחותו" מן ההקשר של מעשי הסחיטה. דברים אלה נסתרים לכאורה על ידי דברי המשיב עצמו בתשואל, עת אישר שידע מראש שהמטרה הינה לסחוט אחרים ושהנוכחות שלו במקום היא לשם מעשה זה (ראה עמ' 5 ש' 38). יתרה מכך, ומבלי לקבוע מסמרות, ניתן להניח כי נוכחות המשיב 7 במקום עלתה כדי הפגנת כוח מאיימת. ראשית, המשיב עצמו בתשואל אישר "אני הייתי בן אדם שנראה מרתיע לידו מה זה הרתיע...כי אני הייתי גדול ונראה טוב...". כך שידע לכאורה שנוכחותו במקום אינה רק לשם "ליווי" או "פיקוח" כטענתו. שנית, התנהגותם של דולי ועופר (נשוא האישום השני), כעולה מהודעותיהם ומהאזנות הסתר, לפיהן "עופר רץ בין חנויות לחפש כסף" (שיחה 2040), מלמדים לכאורה על סיטואציה מאיימת. כך הם פני הדברים גם ביחס לאישום הרביעי- לאחר שהמשיב 7 הגיע יחד עם המשיבים 5 ו-6 לבית אמו של איליה (הלווה), היא התקשרה לאיליה, ובסמוך לכך איליה התקשר למשיב 5 ושוחח עמו ועם המשיב 1, אודות נסיבות הגעתם לבית אמו. על תחושת הפחד והאיום ראה הודעות אמו של איליה, בן זוגה איגור חנבן וחברתה אלה חובנסקי שצוינו לעיל.

14. לצד מכלול הראיות המפורטות לעיל ישנה גם שתיתקם של המשיבים בחקירתם, אשר בנסיבות אלו מחזקת את מעורבותם בביצוע העבירות המיוחסות להם (ראה בש"פ 5472/11 מדינת ישראל נ' מוסיראטי).

15. עילת מעצר- לא הייתה מחלוקת בדבר קיומן של עילות מעצר.

16. עבירות של סחיטה באיומים, הן עבירות המלמדות על מסוכנות וטבוע בהן אך חשש לשיבוש הליכי משפט. יפים לעניינו הדברים שנקבעו על ידי כבוד השופטת ביניש (כתוארה דאז) בבש"פ 7415/03 מדינת ישראל נגד אבו מוך: "בית משפט זה עמד כבר פעמים רבות על כך שבעבירה של סחיטה באיומים, גלומה מעצם טיבה ואופייה מסוכנותו של הנאשם, ושבדרך כלל עבירות של סחיטות באיומים ועבירות בהן הנאשם מטיל חטטו על קורבנו, אינן מתאימות לחלופת מעצר... כן נקבע כבר לא אחת, כי בעבירות מסוג זה אף טבוע חשש לשיבוש הליכי משפט בדרך של הטל מורא על קורבן האיומים. זאת ועוד, כבר נקבע כי עבירה של סחיטה באיומים, אינה מתאימה בדרך כלל לשחרור לחלופת מעצר, משום שסוג המעשים נמנים על סוג העבירות שאדם יכול להמשיך לבצע אותם גם כשהוא ספון בתוך ביתו, וכי די לו לעבריין במכשיר הטלפון כדי להמשיך לאיים ולהטיל אימה על קורבנותיו ועל עדים (בש"פ 214/95)".

בית המשפט העליון עמד לא פעם על החובה לבחון אפשרות של חלופת מעצר לצורך השגת מטרת המעצר בדרך הפוגעת פחות בחירותו של נאשם. אולם בחינה זו אין משמעותה בחינת חלופות קונקרטיות בכל מקרה

נתון. על בית המשפט ליתן דעתו לסוגיית החלופה ולהתייחס אליה בהחלטתו אך בהחלט ייתכנו מקרים בהם יסבור בית המשפט כי בנסיבותיו של המקרה שבפניו לא ניתן לאיין את עילת המעצר בדרך של חלופה ואם זו מסקנתו, אין טעם ואין צורך לבחון חלופות קונקרטיות (ראה בש"פ 8646/09 **עמר נ' מ"י**).

עוד נקבע בפסיקה, כי השמירה על זכות השתיקה אף מקשה על הנאשם להפריך את חזקת המסוכנות הסטטוטורית (ראה בש"פ 748/10 **שומי איסקוב נ' מ"י**).

17. עבר פלילי-

המשיב 2- לחובתו 4 הרשעות קודמות, בעבירות של סחיטה באיומים, עבירות בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים, שיבוש מהלכי משפט, גניבה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בגין עבירה של סחיטה באיומים יחד עם המשיב 5 בכ"א דכאן, (ת"פ 59994-07-13 מחוזי ת"א), הוטל על המשיב עונש מאסר בפועל בן 4 חודשים וכן מאסר מותנה בן 12 חודשים.

המשיב 7- נעדר עבר פלילי. עם זאת לחובתו מב"ד שעניינו עבירת אלמ"ב כנגד בת זוגו. כאשר נעצר נתפס עם סכין וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 0.02 גרם. התיק הועבר ליחידת התביעות.

18. להשלמת התמונה, אציין כי המשיבים 1 ו-6 הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, וביום 18/6/14 והורתי על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם. המשיב 3 והמשיב 4 (שחרר בהסכמה) שוחררו לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא, איזוק אלקטרוני וערבויות כספיות.

19. העבירות בהן מואשמים המשיבים הינן עבירות חמורות מאוד. המשיבים היו לכאורה חלק מעסק למתן הלוואות בריבית קצוצה במסגרת ה"שוק האפור" במשך תקופה של למעלה משנתיים. המנגנון כלל לכאורה מעשי סחיטה באיומים של לווים אשר לא עמדו בתשלומי ההחזר. המשיבים הגיעו יחד עם אחרים לביתם ולבית עסקם של הלווים על מנת להטיל עליהם איימה במטרה להניעם לשלם את כספי ההלוואה. מכלול הראיות כפי שהובאו לעיל מצביע על מעורבותו העמוקה של המשיב 2 בפעילות במנגנון- שימש כשותפו של המשיב 1 בעסק, גבה את כספי הלוואות, העביר כספים ללווים, הפעיל את מי מהמשיבים האחרים וכו'. המשיב 7 פעל לכאורה כ"שומר ראש" או "השליח" של המשיבים 1 ו-2, פעל כעושה דברם ושימש לכאורה כזרוע הביצועית של המנגנון. נכונותו של המשיב לציית לכאורה להוראותיהם של המשיבים 1 ו-2 ולנקוט בדרך של איומים וסחיטה, בסכסוך שאין לו כל אינטרס אישי, אלא כ"מבצע פקודות", מעידה אף היא על מסוכנותו הרבה, ועל החשש כי שחרורו עלול להביא לשיבוש הליכי משפט.

לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ושקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, ועל רקע המבחנים שנקבעו בפסיקה בעבירות נשוא כתב האישום, הגעתי לכלל מסקנה שלא ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיבים באמצעות חלופת מעצר. זאת גם לאחר ששמתי לנגד עיני, את עברו הנקי של המשיב 7. דומני, שאין בנסיבה זו כדי להטות את הכף לעבר שחרור, בשים לב לרמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת נוכח אופי העבירות

ונסיבות ביצוען לכאורה. יתרה מכך, המשיב היה נתון בבריחה למעלה מחודש ימים ונמנע מלהתייצב בתחנת המשטרה חרף שידע שהוא דרוש לחקירה. בכך יש כדי להעצים את החשש מפני הימלטות מן הדין. בנוסף, כאשר שוטרים הגיעו על מנת לעצור אותו, התנגד למעצר וחסם את דרכם של השוטרים. כלל מעשים אלו מלמדים על כך שלא ניתן ליתן אמון במשיב שימלא אחר הוראות בית המשפט. **אשר על כן הנני מורה על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם.**

חומר החקירה הוחזר לב"כ המבקשת

ניתנה והודעה היום ג' תמוז תשע"ד, 01/07/2014 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט